

pus, qui tamen fidem veram in cordibus suis habent interim latentem, quem certatim sequuntur Practici Theologi ex Anglis.

An præter notitiam requiratur in fide Assensus, quem Spiritus S. operetur?

Fidem non constare tantum Notitiâ, sed & correquirere Assensum, qui Judicium quoddam supernaturale, quo citra formidinem oppositi affirmamus & approbamus ea, quæ ex Revelatione innotescunt ob autoritatem dicentis, ostendit primo Scriptura, quæ passim hoc ipsum comprobat. Clare Johannes de recipiente Testimonium DEI, dicit, quod obsignet DEUM esse veracem *Joh. 3. v. 33, Paulus 1. Thess. 2. vers. 13.* & quid quæso est ἐλεγχῶ μὴ βλεπομένων nisi certa demonstratio, ut accipit hanc vocem *Aristoteles Rhetoricorum ad Alexandrum cap. 14* & convictio animi per istiusmodi Demonstrationem, quemadmodum *Aristophanes in Pluto* vocabulum ἐλέγξει usurpat dicens: nondum me hæc de re convincere potes *Ebraeor 11. v. 1. secundo Basilus, qui in sermone de fidei Confessione sive de verâ ac piâ fide in Asceticis* scribit: Est igitur fides eorum, quæ dicta sunt, assentiens approbatio sine ullâ hæsitatione, cum animi persuasione, de eorum Veritate, quæ DEI munere sunt prædicata. Tertiò ipsa Ratio; nam quamvis aliquis legat ea, quæ revelata sunt, imo illa etiam quocunque modo intelligat, potest tamen adhuc hære, vera ne sint an falsa, quæ Menti obversantur, donec flectatur, vincatur, atque ita gloriam det DEO, ut *Paulus* loquitur *Rom. 4. v. 20.* Cavendum itaque primo, nè quis cum *Pelagianis* dicat, Donum DEI quidem esse, quod Mysteria revelarit: suppositâ autem Revelatione & propositione nos posse credere absque illa Gratia interiore, de quo videndus *Augustinus Tomo 6. Heres. 88. & Tomo secundo Epistola 95.* quibus accesserunt *Semipelagiani*, qui quidem dicebant, nos sine Gratia DEI non posse credere Mysteria supernaturalia, initium tamen fidei ex viribus liberi arbitrii deducebant, ut colligitur ex *August. lib. 2. de prædestinat. Sanctor. Secundo* non accedendum est *Pontificiis quibusdam Doctores*, qui actum fidei statuunt supernaturalem tantum quo ad modum, naturalem verò secundum substantiam: pro qua sententia referuntur *Scotus, Occam, Gabriel, Al-*

P. II. Th. C.

Bbbbb

main